

Гората клони навежда
и тихом думи нарежда:
— Юнаци верни, заклеи,
на моята пазва легнете,
из мойте тъмни раздоли
заспете, верни соколи!
В тъмата — черна тъмница,
аз ще ви бъда сестрица,
на вашата младост и сила,
в борбата верна закрила . . .

От де я чуха орлите,
от върха горе в скалите,
бързо се всички събраха
и на юнаци казаха:
— Дружина, верна говорна
дружина, честна народна,
ний ще ви бъдем крилата
в тежкия час на борбата,
с наште крила ще летите
върлия враг да сразите . . .

50